

In de meeste flora's wordt van deze drie variëteitē geen gewag gemaakt, en wel omdat de meerdere of mindere beharing van een plant zoo afhankelijk is van de standplaats. Wij hadden dan ook niet van deze var. gesproken, als wij niet uit den Prodomus gevonden hadden, dat Perin de var. scabrum vond op vlaslanden bij Rijnsburg. De door ons gevonden var. worden niet genoemd.

Uit hoofde van de geringe grootte, die de planten dit jaar bereikten, betwijfelen wij het, of wij haar in 1902 zullen weervinden. Mocht dit het geval zijn, dan zullen wij eenige planten thuis opkweeken onder verschillende omstandigheden, ten einde te beproeven, of wij op deze manier alle drie de var. kunnen verkrijgen. Van den uitslag zal dan wel mededeeling worden gedaan.

W., H. W. en P. J.

Van 't zieke paard.

In de Kerstvacantie was er te Enschede een paard ziek, zóó, dat het moest worden afgemaakt.

Het werd gevild, in stukken gesneden en nadat deze met petroleum overgoten waren, werden zij in een kuil begraven. De kuil werd toen verder aangevuld met vlierhout, zooveel als er maar in kon. Toen een der omstanders vroeg waarvoor dat diende, was 't antwoord: „Wel, voor de honden; als er vlierhout overheen ligt, komen de honden wel ruiken maar ze zullen niet trachten de aarde om te krabben.”

Is u iets dergelijks bekend en zou werkelijk de lucht van 't gekneusde vlierhout de honden verdrijven?

Omtrent „spelletjes met planten of plantendeelen” nog het volgende:

Fluiten op een blad, dat tusschen de beide duimen wordt vastgehouden.

Laten draaien van een hulstblad tusschen duim en wijsvinger, door twee tegenovergestelde bladpunten even tegen die vingers te laten rusten.

Het stukslaan (met een knal) van een blad, dat men op de bovenste opening legt van de tot vuist dichtgeknepen hand.

Het maken van een mirliton van een drogen rietstengel. Het vervaardigen van een „rikketik” van een halven notedop. De ronde kant wordt afgesneden of gebroken, in de opstaande kanten een kleine insnijding gemaakt en daardoor, rondom den halven dop, eenige keeren een draad gewonden. Tusschen die draden wordt, als bij eene spanzaag, een dun stokje gestoken (een stuk lucifer bijv.) en nadat dit eenige keeren is omgedraaid, zoodat het geheel flink gespannen is, wordt het geheele instrument in de eene hand genomen, de gesloten zijde van den dop naar buiten, en strijken de vingers langs het uiteinde van den lucifer, waarbij telkens het andere einde al rikketikkend op den notedop valt. W.A. de beschrijving aan de kant aan de dop onafgebroken met vijf of meer rietstengels; het resultaat is: het rijkketik!

Een vierde van een sinaasappelschil krijgt 'eene overlansche snede in 't midden. De beide kanten langs die snede worden uitgetand, zoodat een onder- en een bovengebit ontstaat. Het geheel wordt, met de witte zijde naar voren, in den mond gestoken en wil men 't effect nog verhoogen, dan neemt men tusschen de tanden een uitgeblazen lucifer, die nog gloeit, en blaast het naar binnen-gekeerde, gloeiende gedeelte met den adem aan.

De laatste vertoening natuurlijk liefst in 't schemerdonker.

Groningen.

P. S. L. VAN DEINSE.

Pestvogel.

Den 8sten Januari mij naar mijn werk begevende, zag ik in een stadstuin een vogel die zeer mijn aandacht trok. Toen ik zijn mooie kuif bemerkte dacht ik aanstonds aan de pestvogel die in de Dec. aflevering besproken wordt.

Nog pas geleden had ik het artikel over hem in de *L. N.* gelezen, zoodat de beschrijving nog goed in mijn geheugen zat. Ik had het geluk hem eenige oogenblikken goed te kunnen zien.

Hij kwam zoo sprekend met de beschrijving en de tekening van den heer J. Godefroy overeen, dat ik er niet aan twijfelde, of het was de Pestvogel. Ook had ik zijn trillend gezang gehoord, dat niet erg welluidend was.

Des avonds thuis komende herlas ik de beschrijving nog eens, en alles, kleuren, vlucht en gezang kwam zoo

sprekend overeen, dat ik verzekerd was dat het de Pestvogel zijn moest.

Hij zat in een perenboom en was naar ik meende bezig met zijn toilet te maken.

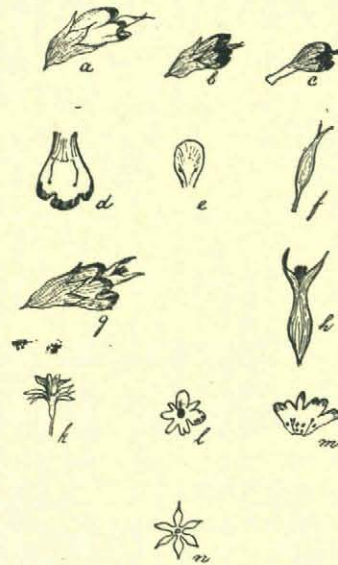
Twree dagen later had ik in een anderen tuin doch mer vogel de stad nog 3 exemplaren waargenomen. De Pestvogel toefte dus ook in deze streken (N. B.) van ons land.

Helmond.

JOH. JACOBS.

Vergroeiing van *Stachys sylvatica*.

Een paar maanden na het vinden van de vergroeide klaversoort, waarvan in aflevering IX het een en ander vermeld is, was ik zoo gelukkig eene dergelijke, maar nog sterkere vergroeiing te ontdekken van *Stachys sylvatica*. De bloemen weken zeer sterk af in vorm en kleur. De toppen der bloemen zijn roodbruin, spoedig overgaande in groen. Overigens is de bloemkroon flink ontwikkeld, grooter dan de normale bloem van *Stachys sylvatica*. De meeste bloemen zien er uit als in *a* en *b* is afgebeeld, de helft in grootte ongeveer als de teekening aanduidt. Een eind uit den bloemkroon steekt het vruchtblad geworden vrucht-

beginsel, geelgroen gekleurd. Zoals in *f* duidelijk te zien is, is het bovenaan in twee slippen verdeeld, en gewoonlijk vrij dik, daar het gevuld is met bladachtige deelen. *C* vertoont den bloemkroon zonder den kelk, waardoor de buis, van gewonen vorm, te voorschijn komt. Bij *d* en *e* zijn onder- en bovenlip te zien, die elk twee meeldraden dragen, waarvan de helmraden aan de lippen vergroeid zijn. De meeste der bloemen zijn van vorm en samenstelling als de bovenbeschrevene. Veel merkwaardiger evenwel zijn de sterkst-ontwikkelde bloemen, waarvan *g*, een paar maal vergroot, een voorbeeld geeft.

Het vruchtblad is hier n.l. zeer ontwikkeld, bovenaan met ver uiteenwijkende slippen, waartusschen weer groene blaadjes uitkomen. Na deze er geheel uitgenomen te hebben, bleek me, dat het de kelkblaadjes waren, die een nieuwe bloem omsloten.

Deze bloem is bij *k* afgebeeld. De bloemkroon is vergroeid en onregelmatig ingesneden, zoodat *l* laat zien, waar men den kroon van boven ziet. De kelk evenwel bestaat uit zes vrije, sinalle blaadjes of slippen. In het midden van den bloemkroon zijn een paar meeldraden en weer enkele groene blaadjes te zien. Bij *m*, waar de bloem is opgelegd, zijn de meeldraden duidelijk te zien; ze zijn 8 à 9 in aantal, terwijl de hoogstgeplaatste nog helmraden hebben. De groote slippen van den bloemkroon zijn nog iets rood getint. De binnenste groene blaadjes zijn bij *n*, opgelegd, te zien en vertoonen een vrij regelmatige stervorm, bestaande uit 6 blaadjes. Aan den binnenzoom ervan zitten twee rudimentaire eitjes.

De planten met afwijkende bloemen, droegen geen enkele normale bloem. Ze groeien tusschen niet-afwijkende exemplaren op de gewone plaats voor de *Stachys sylvatica*.

Elst (Gld.), Jan. 1902.

A. H. BLAAUW.

Kruisbladige Gentiaan.

Den inzender van het berichtje over deze plant in afl. 10 van de *Levende Natuur* moet ik een kleine teleurstelling bereiden, waar hij mededeelt, dat de groei van *Gentiana Crucifera* L. verleden jaar nog beperkt was tot een half uur in de duinen ten Z. van Wassenaar. Reeds in 1898 vond ik de plant op verschillende plaatsen van Meiendal; hier en daar in vrij groot aantal.

Ieder jaar daarna vond ik weer nieuwe groeiplaatsen (n.l. op Meiendal). Daar de plant er echter niet bepaald algemeen voorkomt, zal J. V. ze wel over 't hoofd gezien hebben, of